

**АКАДЕМІКУ В.М. ЛОКТЄВУ ТА НОБЕЛІВСЬКОМУ ЛАУРЕАТУ
О.О. АБРИКОСОВУ ПРИСУДЖЕНО ЗОЛОТУ МЕДАЛЬ
ІМЕНІ В.І. ВЕРНАДСЬКОГО НАН УКРАЇНИ**

11 лютого 2015 року, згідно з [Постановою](#) Президії НАН України, Золоту медаль імені В.І. Вернадського Національної академії наук України за результатами конкурсу 2014 року присуджено академіку НАН України Вадиму Михайловичу Локтєву – за видатні досягнення в галузі фізики високотемпературної надпровідності – та професору, лауреату Нобелівської премії Олексію Олексійовичу Абрикосову (США) – за видатні досягнення в галузі фізики надпровідності.

Академік НАН України **В.М. Локтєв** народився в м.Києві 3 травня 1945 року. В 1968 році закінчив фізичний факультет Київського державного університету ім. Т.Г. Шевченка і вступив до аспірантури Інституту теоретичної фізики АН УРСР (тепер – ІТФ ім. М.М. Боголюбова НАН України), в якому безперервно працює з 1967 року, пройшовши шлях від аспіранта до завідувача відділу. Кандидатську дисертацію захистив у 1971 році, докторську – в 1983 році. Професор з 1997 року. Того ж року В.М. Локтєва обрано членом-кореспондентом, а 2003 року – академіком НАН України. З 1982 року протягом 15 років

викладав на фізичному та радіофізичному факультетах Київського національного університету імені Тараса Шевченка, а в 1998 році обраний (на засадах сумісництва) завідувачем кафедри загальної і теоретичної фізики Національного технічного університету України «Київський політехнічний інститут». Академік В.М. Локтєв є автором і співавтором понад 300 наукових праць, серед яких 3 монографії, 3 підручники та більш ніж 15 оглядів. Під його керівництвом захищено 11 кандидатських та 4 докторські дисертації.

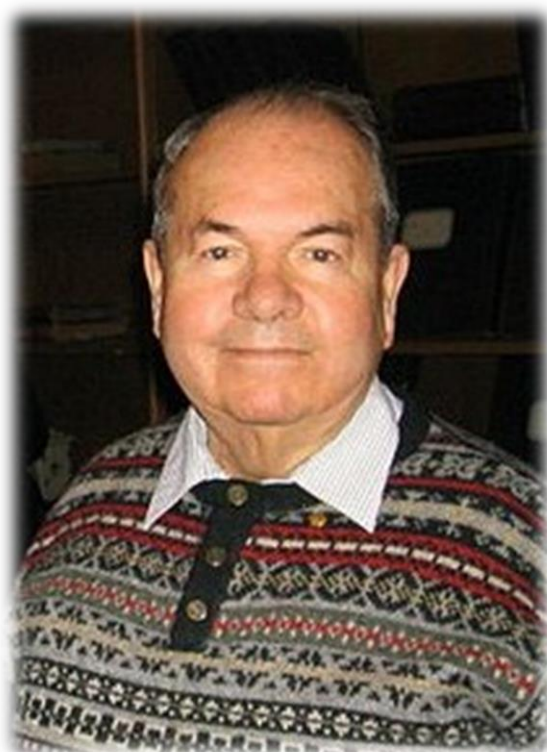
Як науковий організатор академік В.М. Локтєв є членом Міжнародної консультативної ради журналу «Фізика низьких температур», членом редколегій журналів «Доповіді НАН України», «Український фізичний журнал», «Вісник НАН України» та «Condensed Matter Physics», головою секції «Теорія твердого тіла» Наукової ради з проблеми «Фізика металічного стану», заступником голови Наукової ради з фізики Міністерства освіти і науки України. У 1997-2004 роках академік В.М. Локтєв був головою Міжвідомчої наукової ради «Високотемпературна надпровідність», у 1997-2003 роках – організатором і

постійним головуючим на наукових сесіях ВФА НАН України, а у 2004 році його було обрано академіком-секретарем ВФА, членом Президії НАН України. З 2013 року виконує обов'язки Головного редактора Великої української енциклопедії.

Академік В.М. Локтев є лауреатом Державних премій України в галузі науки і техніки (1977 і 1990 рр.), премій НАН України ім. К.Д. Синельникова (1985 р.) та ім. М.М. Боголюбова (2006 р.), у 2000 році йому присвоєне почесне звання «Заслужений діяч науки і техніки України». У 2001 році Європейська академія наук, мистецтв і літератури (Париж, Франція) обрала В.М. Локтева своїм дійсним членом. У 2005 році нагороджений орденом князя Ярослава Мудрого V ступеня, а у 2012 році – IV ступеня.

Крім того, академік В.М. Локтев є відомим науковим публіцистом.

О.О. Абрикосов народився 25 червня 1928 року в м.Москві у родині відомого патологоанатома академіка О.І. Абрикосова. Закінчив фізичний факультет Московського державного університету ім. М.В. Ломоносова, після чого став аспірантом видатного радянського вченого Л.Д. Ландау. У 1948-1965 роках працював в Інституті фізичних проблем (нині – ім. П.Л. Капиці) АН СРСР, в 1966-1988 роках – в Інституті теоретичної фізики (нині ім. Л.Д. Ландау) АН СРСР, в 1988-1991 роках в Інституті фізики високих тисків АН СРСР, де обіймав посаду директора. Професор Московського державного університету з 1966 року, у 1976-1991 роках – завідувач кафедри у Московському інституті сталі та сплавів. У 1991 році О.О. Абрикосов емігрував до США і відтоді працює в Аргоннській національній лабораторії у м.Чикаго (штат Іллінойс).

О.О. Абрикосов є автором і співавтором понад 200 наукових праць, серед яких 2 монографії, що перекладені багатьма мовами. О.О. Абрикосов – лауреат Ленінської премії (1966 р.), Державної премії СРСР (1982 р.), міжнародних премій ім. Фріца Лондона (1972 р.), ім. Л.Д. Ландау (1989 р.) та ім. Джона Бардіна (1991 р.), а також Нобелівської премії (2003 р.) – найвищої наукової відзнаки у світі. Він є членом багатьох академій і наукових співтовариств.